

ISBN: 978-625-7303-06-4

© 2018 Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.

ketebe.com

Ketebe Yayınları: 405

Öykü

Yayın Yönetmeni

Furkan Çalışkan

Dizi Editörü

Aykut Ertuğrul

Yayıma Hazırlayan

Gülşen Funda

Düzeltili

Filiz Muslu

Kapak

Harun Tan

Mizanpaj

Nilgün Sönmez

1. BASKI

Ocak 2021
İstanbul

Ketebe Yayınları

Sertifika No: 34989

Maltepe Mahallesi Fetih

Caddesi No: 6 Dk: 2

Topkapı 34010 İstanbul

Tel: 212 612 29 30

e-mail: ketebe@ketebe.com

Baskı ve Cilt

Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.

Cihangir Mah. Güvercin Cad.

No: 3/1 Baha İş Merkezi A Blok

Kat: 2 34310 Haramidere -

Avcılar / İstanbul Sertifika No: 44452

Tel: 212.412 17 00

© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A. Ş.'ye aittir.
İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Seyyahlar ve Kâşifler Kitabı

HAZIRLAYAN
AYKUT ERTUĞRUL

KETEBE

Aykut Ertuğrul

1981 doğumlu. 2009-2011 yılları arasında arkadaşlarıyla *Yumuşak Ge* dergisini çıkardı. 2008'den bu yana çeşitli dergilerde öykü ve yazıları yayımlanıyor. Hâlen *Post Öykü* dergisinin yayın yönetmenliğini yürütüyor. *Keyfekader Kahvesi* isimli ilk öykü kitabı, 2011 yılı Ömer Seyfettin Öykü Ödülü'nü aldı. *Mümkün Öykülerin En İyisi* isimli ikinci öykü kitabı, Türkiye Yazarlar Birliği tarafından 2013 yılının en iyi hikâye kitabı seçildi. 2016 yılında *Korkut Ata Ne Söyledi* (Güray Süngü ile birlikte), 2018 yılında *Acaib'ül Mahlûkat* isimli kolektif öykü kitaplarını yayına hazırladı. 2018 yılında Necip Fazıl Hikaye-Roman Ödülü'nü aldı.

Kitapları: *Keyfekader Kahvesi* (2011), *Mümkün Öykülerin En İyisi* (2013), *İki Dünyanın Ustası* (2014), *Başlangıçların Sonsuz Mutluluğu* (2018), *Kusurlu Rüya: Tuhaf Zamanlarda Öykü* (2019), *Bellek ve Başka Tuzaklar* (2020).

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ.....	7
OLACAKLARA DAİR	11
ADİGE BATUR	
YORGUN HİKÂYE	19
AKİF HASAN KAYA	
ALTERNATİF YAŞAM KRONİĞİ.....	33
ARDA AREL	
KUYULARDA DOLAŞAN.....	39
AYKUT ERTUĞRUL	
EVCÂRÂ	55
BETÜL SEZGİN	
RENK USTASININ KENDİNİ KAYBETTİĞİDİR.....	65
BÜLENT AYYILDIZ	
KIRMIZI BOTUN SAHİBİ SÖYLEYECEK.....	73
ELİF HÜMEYRA AYDIN	
ŞEYHİN KALBİ.....	81
EMİN GÜRDAMUR	
BİLDİĞİNİZ DÜNYA	105
EMRE ERGİN	

RÜZGÂRGÜLÜNÜN İZİNDE	121
ERHAN GENÇ	
GAGARİN AİLE PARADOKSU	131
ERTUĞRUL EMİN AKGÜN	
KOVUK.....	135
GÜLŞEN FUNDA	
CENNETİ ARAYAN ADAM.....	145
GÜRAY SÜNGÜ	
DAĞLARIN UNUTAMADIĞI ŞARKI.....	165
GÜZİDE ERTÜRK	
67 ADIM.....	173
HANDAN ACAR YILDIZ	
MEDELLİN VE MEŞİKA	179
M. FATİH KUTLUBAY	
GEZEN KOLUN ATLASI.....	185
MAHMUT COŞKUN	
BAZI ŞEYLER DEĞİŞİR, BAZI ŞEYLER DE DEĞİŞMEZ.....	195
MAHMUT SAMİ YILDIZ	
BURASI AMERİKA	205
MEHMET ALİ KABA	
KENTLER VE KEFARETLER	215
MURAT K. MURAT	
ÜSTELİK GECE İNMİŞ.....	227
MUSTAFA APLAY	
DENİZ ÜSTÜ KÖPÜRÜR.....	233
ONURHAN ERSOY	
BİYOĞRAFİLER	241

SUNUŞ

Modern bireyin en tutarsız ve acınası etkinliği, paradoksal bir biçimde ve daima sıradanlığın dışına çıkmaya, eşsiz, biricik olmaya çalışması. Paradoksal çünkü modernlik mümkünse herkesi tek tip hâline getirmek ister, ama yine de bütün aygıtlarıyla insanı “benzersiz” olmaya çağırır. Metalik seslerin, bildirimlerin, ışıltılı ekranların, envaiçeşit pazarlama numarasının, vaatlerin uğultusuyla sağır vaziyette, içinde debelendiğimiz oyuklarda kafamızı çevirip etrafımızı görmeye çalışıyoruz. Çukura yansıyan gölgeler kimin? Kuyunun dibinde “benzersiz” avatarlarımızla feryat ediyoruz. Kimiz?

Kuyudayız. Üstelik Yusuf da değiliz. Olamıyoruz. Ne rüya görüyor ne de onları yorumlayabiliyoruz. Ne yoldan geçen bir kervan var ne de bizi kuyuya atan kardeşler. Şairin söylediği gibi, “ne Godiva geçer yoldan, ne bir kimse kör olur.”

Kendimizin efendileri olarak kendimizi fırlattığımız yerdeyiz. Çaresiz, kendine hayrı olmayan efendiler. Pabucumun efendileri. Kendi pabuçlarımızın. Öznelliđi kutsayan modernlikler yerini, çok kültürlülüğü, otantik olanı savunan postmodernizme bıraksa da kuyudaki ahvalimiz değışmedi. Rüyasız

uzanadurduğumuz huzursuz yataklarımızda bir taraftan öte tarafa döndük, o kadar.

Bugün Anadolu'nun bir köyünde ya da Afrika'nın, İsveç'in ücra kasabalarında internet kullanan bir delikanlının isteklerinin, arzularının, hayallerinin aynılığı; sığlaşmış, alabildiğine şeffaflaşmış, pürüzsüz ve tek bir topluluk olmaya doğru yol aldığımızı işaret ediyor. Çok değil, iki yüz yıl önce aynı coğrafyanın farklı kabilelerinin üyeleri arasında bile ayırıcı farklılardan söz edebilirken bugün büyük teknoloji cemaatinin her ferdinin birbirinin tıpkısı olduğunu görmek galiba en çok da hikâyeciler için acı vericidir. Çünkü dünyayı hikâye edenler, bir hikâyeyi/insanı öbüründen ayıran ve güzelleştiren şeyin farklılıklar, gölgeler ve gizem olduğunu bilirler. *Yol Bilenler* kitabının yazarı antropolog Wade Davis, her kültürün insan olmanın ve yaşamanın anlamına dair bir yanıt olduğunu söylüyor. Evet, ne yazık ki; insan olmanın yüzlerce yolunun olduğu, o değişmez soruya (Yaşamın anlamı nedir?) hepsi aynı hakikatin veçheleri olan binlerce cevabın verilebildiği, içinde seyyahların, kâşiflerin, ozanların kol gezdiği uçsuz bucaksız bir dünyadan; birbirinin aynı insanların, birbirinin aynı rotaları, zahmetsizce dolaşıp durduğu minik bir turist cehennemine kaldık. Ahir zamanın hikâye anlatıcılarının payına düşen de buymuş demek.

Peki ama hikâyeden, hayattan, dünyadan büsbütün umudu kesmeli miyiz? Yapmamız gereken şey, oturup hâlimize ağlamak ya da teslim olmak mı?

Sözün tam burasında, bu kitaba değerli öyküleriyle katkı sunmuş öykücülere -onlara ne kadar teşekkür etsem az- yaptığım çağrıyla paylaşmalıyım:

“*Seyyahlar ve Kâşifler Kitabı*; insanlık tarihinin en namlı seyyah ve kâşiflerini hikâyelerle selamlamayı amaçlıyor. Bu selam bir ağıt olarak düşünülebilir; artık geri gelmeyecek günlere,

geri gelmeyecek serüvenlere, efsanevi yolculara yakılmış içli bir ağıt... Ama bu selam pekâlâ bir davet olarak da düşünülebilir. Kahramanları ve onların dünyasını çağırmanın aklımıza gelen en güzel yollarından biri. Hikâyecilerin binlerce yıldır yaptığı gibi.

Bu kitap; gerçek kişiler, tarihî ya da kurgu karakterler ayrımı gözetmeden bu dünyada seyyahlığı veya kâşifliğiyle iz bırakmış; hikâyelere konu olmuş, hikâyeler anlatmış ve yazmış, -Tolkien'in deyimiyile- "yol gezer"lerin öykülerinin toplandığı bir kitap olarak düşünüldü. Kıymetli öykücülerimizden, yazmayı kabul ettikleri "yolcu"yu kendi bildiği, istediği gibi öyküsünde kullanmasını istiyoruz. İster anlatıcı ister karakter olarak."

Başka pek çok şey yapabilirdik. Ama hikâyeler anlatmayı seçtik. Öyleyse bu, dünyanın karşısında hikâyelerle durmayı planladığımız anlamına geliyor. Gittikçe ışıltısı kaybolan, ışıltısı kayboldukça zamanın oyuncakları tarafından daha çok kullanılan, kullanıldıkça değerini yitirmeye başlayan hikâyeye itibarını iade ediyorum diyecek kadar cüretkar değiliz belki ama yazdığımız her yeni öyküyle başka bir şey iddia ediyor da olamayız.

Başka pek çok hikâye yazabilirdik. Yazıyoruz da. Ama bu defa, eski dünyanın kahramanlarını ve temalarını selamlamayı seçtik. Her yazar, yazdığı öyküyle önünde -her şeye rağmen- uzanan uçsuz bucaksız yola baktı ve yolda bir seyyahı gördü. O seyyahı usulünce, kendi bildiğince yorumladı. Selamladı, onun dünyasına doğru yürüdü; onu kendi dünyasına davet etti.

Kimin hangi seyyahı veya temayı yazdığını, öyküsünün yanı başına iliştilmiş bir notla siz okurlara bildirebilirdik. Bu sizin için kolay da olurdu.

Ama değil mi ki siz sevgili okur, başka pek çok kitabı okuyabilecekken kapağında "Seyyahlar ve Kâşifler Kitabı" yazan